

til Finantsministeriet indgivet Andragende om at maatte forundes Halvdelen af bemeldte Understøttelse, samt om at der maa blive tilstaaet hendes og afdøde Mand's tre Sønner hver en aarlig Understøttelse af 400 Kr. Medens Finantsministeriet har forment, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at søge de omhandlede Understøttelser bevilgede i det ansøgte Omfang, har man derimod fundet, at Villighed kunde tale for i Righed med, hvad der ellers finder Sted ved Tilstaaelser og Understøttelser til Enker efter Mænd, der have oppebaaret saadan, at søge bemeldte Enke tilstaaet dels en efter hendes Mand's Understøttelse afpasset Understøttelse for hendes eget Bedkommende af 300 Kr. aarlig, dels et yderligere Tillæg for hver af hendes tre Sønner til disses 18de Aar, som man har ansat til 100 Kr., i hvilken Henseende man skal bemærke, at dette Beløb er det højeste, der ellers ifølge Pensionslovgivningen kan tilstaaes faderløse mindreaarige Børn.

Jacob Falster, forhenværende Lømmermester ved Frederiksværks Etablisement, er født den 1ste Mai 1808 og har været i det nævnte Etablisements Tjeneste fra 1828 indtil Etablisementets Ophævelse ved Udgangen af Aaret 1858. Ved hans Afstedigelse af Etablisementets Tjeneste blev der fra 1ste Januar 1859 tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af 100 Rdlr., hvilken Understøttelse imidlertid allerede samme Aar, efterat det ved Løgeattest var godtgjort, at Falster ved Udsjælfelsen af sine Funktioner i Etablisementets Tjeneste havde paadraget sig en haardnakket Gigtssagthed, der vedblivende maatte antages at ville sætte ham ud af Stand til at ernære sig og sin Familie, blev forhøjet til 200 Rdlr. eller 400 Kr., hvilken Understøttelse han endnu for Tiden oppebærer. Falster har nu i sin høje Alder indgivet Andragende om en Forhøjelse af denne Understøttelse. Efter hvad der i den Anledning er oplyst, er Andrageren, der nu snart er 75 Aar gammel, saa svagelig, at han er ude af Stand til at drive sin Profession. Han eier vel et Sted i Frederiksværk og har derved frit Qvalse, men da han igrøvrigt er aldeles usformuende, er den ham tilstaaede Understøttelse af 400 Kr. utilstrækkelig til hans og hans Hustru's nødtørftige Underhold. Under disse Omstændigheder foreslaar man derfor, at der bevilges Falster fra den 1ste April d. A. at regne et Tillæg til hans Understøttelse af 200 Kr. aarlig, saaledes at han ialt erholder en Understøttelse af 600 Kr. aarlig.

Christian Leonhard Klein har arbejdet som Blomstermaler ved den kongelige Porcellænsfabrik i Kjøbenhavn lige siden 1ste Oktober 1824, altsaa i et Tidrum af over 58 Aar. I Oktober 1874 blev der, efter at Fabrikens Administrator havde henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at Klein da havde arbejdet ved Fabrikken i 50 Aar, i Betragtning af hans alt derigang ved den langvarige og meget anstrængende Virksomhed noget svækkede Arbeidskraft, hans daarlige økonomiske Vilkaar og hans store Fortjenester af Fabrikens Blomstermaleri i det Hele, tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af 100 Rdl. af Ministeriets Understøttelseskasse. Klein har nu i en Alder af 72 Aar indgivet Andragende om en yderligere Understøttelse af Statskassen. Han har i den Anledning ved Løgeattest oplyst, at hans Helbred er meget svækket, dels paa Grund af hans høje Alder og anstrængte langvarige Virksomhed i Porcellænsfabrikens Tjeneste, dels paa Grund af forskellige meget betydelige Sygdomme, han har gennemgaaet, hvorved hans Arbeidsdygtighed nu er reduceret til det mindst mulige, og han ser sig derfor nødsaget til at søge den Ro og Hvile, som hans høje Alder kræver. Hans økonomiske Vilkaar ere som Følge af hans svækkede Arbeidskraft ogsaa blevene yderligere forringede, siden der i 1874 blev tilstaaet ham den ovennævnte Understøttelse af 200 Kr., i hvilken Henseende det for Ministeriet er oplyst, at hans Arbeidsfortjeneste ved Fabrikken i de sidste 5 Aar i Gjennemsnit ikkun har udgjort ca. 200 Kr. aarlig foruden et lignende Beløb, som oprindeligt var tilstaaet ham som Honorar for Undervisning af Lærlinge, og disse Indtægter siges derhos i en nær Fremtid, naar Fabrikken bliver flyttet til Frederiksborg, ganske at ville ophøre. Samtidig ere de Indtægter, Klein hidtil har kunnet have af Informationer, saa godt som ophørte. Da hans Indtægter altid have været smaa, samtidig med at han har haft en talrig Familie at forsørge og endnu har uforsørgede Børn hjemme, trenger han saaledes i høi Grad til en yderligere Understøttelse i de saa Aar, han endnu kan have tilbage at leve. Om hans Værdighed til at opnaa en saadan kan der heller ikke være mindste Tvivl. Blomstermaler Klein kan ingenlunde sammenstilles med de almindelige Arbejdere paa Porcellænsfabrikken, hvem der dog i sin Tid ved Fabrikens Overgang i privat Eje blev givet Tillæg om Understøttelse, naar de ved deres Afstedigelse af Fabrikens Tjeneste dertil maatte findes værdige og trængende, men hans Arbejde har havet sig langt over det almindelige og har dertil baaret Kunstens Præg, og den store Anseelse, Porcellænsfabrikens Blomstermaleri i lange Tider har nydt, styttes væsentlig hans særlige kunstneriske Virksomhed i Fabrikens Tjeneste.

I Henshold hertil har Finantsministeriet ment, at der nu i hans høje Alder efter hans almindelig lange, forjæntfulde Virksomhed burde tilstaaes ham en ikke for knapt tilmaalt Understøttelse, og man foreslaar derfor, at der bevilges ham fra den 1ste April d. A. at regne et Tillæg